

СТИХВАН ШАВЛЫ

КОНСТАНТИН ИВАНОВЪН
ЮЛАШКИ СӘМАХӘ

Халь маншын сурчак сөмсөр цензор;
Писсе хускалнй кәмәла тәкам;
Хәрес хывман атеист пек, пупсемсөр
Эп нүрлө шәтәка кусам.
Юлашкинчен хәт ан варлаччәр,
Ан хәләсланччәр
Шалпар шәналәк-санә сизлетсе,
Шәча пәлмәи куңсәсене те ан
сәтәйлантарччәр: —
«Уқса, укса, укса!» тесе.
Ман гонорарәм сук; пәр пус та
сыхлаймарәм.
Упраниә ылтәйнәм—хутсен тәрки.
Ана эп халәхшәи тәрлерәм,
Укаларәм,
Пупсем валли—хәлха чикки!
Мана Сетнерәмсем пытарччәр,
Катан-пир тәхитарччәр Нарписем;
Вәсем тәпрам сизче: «Тәхгамансем
пәчланччәр!»
Тесе сәмах калаччәр;
Куң йәтаймасәр чәтәреччәр тәшмансем.
Пуң вәсәнче хәрес ан кәвакартәр,
Чәр чух эп пәгаланнә ун сүмне,—
Вәштәртатса пилеш кулки шавлатәр,
Юнне тумлаттәр чул юпа сине.
Чун усрасси, тен, пәр сехет-тәр—
Сывхар,
Сунатлә Муза—
Тәләх тусәм.
Сыввулашар,
Жандарм хупасран пәр шикленмесәр,
Юлашки хут хәт уссән каласар.
Әс аставатан-и: Некрасов курнй
Сан йәмәкни Мускав ураменче;
Ана саламатпа хәненә
Урнй
Палач пур халәх уменче.
Илтәтән-и: чәваш йәмәкусем макраңсә,
Теләй шыраңсә,
Тулмасан—сывпул тәнче!
Тил варсене каяс те уртәнаңсә
Йәмра туратәнчен.
Пырсамчә, Атәл хәрне пыр әс,—
Виле сулли ишет Аста-рхана:
Кашта—
Пәр ваг чәваш тата ик вырәс
Пыраңсә суләнса. Ан хуп куңа!
Нумай сүлсем пәлхавәсәсем анаңсә:
Мән Разиран вара!
Силсем тулаңсә,
Шәхәраңсә,
иәри-тавра—
Хура, хура...
Сәм авалтан әс пурәнан, чәкеңсәм,
Тус пулнә әс Гомерпала.
Юлашкинчен кала,
Тәванәм, чилерккәсәм,
Ман утмаллаччә хәш сүлпала?
Шавларә Чәмпәр. Шкул пәлханчә.
Аста-ши пилләкмәш сүлсем?!
Сүрт тәрринче хәмач хумханчә..
Аста-ши халә шкултан кәларнисем?
Тен, хәшә вәрсәра пуль, офицер-тәр..
Тепри хәйрать пуль, тен, тәрме решеткине..
Эп хәтараймәп сә мәрәкәлх тусне, —

Тәнче кирсентәр!—
Мана шәлтарчәс библи тусанне.
Ялапәлха сүхаләчә,
Ванчә
Шәнчәв,
Миңсә сәр юрә сүнчә йәшәра?!
Туберкулез кышларә, высә анчәк,
Вәл сирәмтәваттәра
Укерчә урран.
Туре-шара,
«Чи ыра пилләх» сәв пулас сан
Тавсси, чураләх самани!
Сана, ура сине тәрас пулсәссән,
Тавру тыттарәттәмчә, кәрт ами!
Эп тавәртәтәм Пушкиншән,
Декабристсемшән,
Эп тавәртәтәм Лермонтовшән та,
Эп тавәртәтәм Сәпәреллә утнисемшән..
Пүрмен,
Шәнам укмен.
Ура вәсәне шәнтәтә..
Ситет иккен
Хура юлашәм. Сывләш пүлә..
Сур сүл кәтеп.. Хәрсә кәллениччен,
Ма вәрсәра, асаттене пек, виләм
Мана кәтмен-ши Франци сәрәнчә?
Кәларә — «вәрсәра!»
Вара
Ман камшән пуң хурасчә?
Сетнершән-и,
Е императоршән-и? —
Тронне кышлаччәр
Йәке-хүрепелә шәни!
Әнгә сүлтәләк сәпәсәтә патшамәр;
Вәрса, вәрса хәватә вәл халәха. —
Пуңчашкисен туне купаляр! —
Пин-пин ача юлатә ав тәләхә.
Пәр туртәшәтә империе импери.
Усси кама? Сухапуң чәвашне-и?
Тырни үсет ун ав имшерән —
Ма ешермест сәва лекмен әшменән?
Ма пүлмисем ун пушә, куңсә пүрлә,
Ма пүләх ун хунне кәмест?
Ма сәләп янә аләк урлә
Сич сүл ситернә йәйр кәсәнемст?!
Чәре сунатә..
Ула тәс ялашән-и
«Урра» тәсса,
Ура хуңса
Вәрса кәрем?!
Кровать сивчәк кышлатәр чир шәни,
Сәпах та парәнмасәр вилем!
Хәлат пек эп сәккләнтәм
Поззи тупинне,
Поззи алтәрне тунтертәм,
Эп әсрәм унән шерпетне.
Мәскәнисемшән сас сәккләрәм
Сәхан пуңсә сине тәрас.
Чәрнисемпә вәл витәр сенәклерә,
Вәл чәлхене те ыәйтрә касса..
Эп аттере те түрләх тулаймарәм,
Вәл хүтлемерә ылтән кәмәлпә:
Хам әмәрте те тинәс кураймарәм,
Эп сүреймерәм унән хәррипә, —
Эп сывлаймарәм силлә сывләш.
Кил сәрәмне те сәтмәп тек..
Сырмасенче саралчә хәмәш,
Шыв кукуринче хәрсә үкет чечек..
Әмәрләхе сыввул, Сунатлә Муза,
Чәваш яләсене вәсгәр әс, тәләх тусәм, —
Әлхүпелә Самар таран,
Чәмпәрпелә Хусан таран,
Ват Шупашкар таран
Пәлтер чәваш йәшине:
Сан ывалу куң хупрә, те,
Пәр вәхәтсәр пуңсә сүхатрә, те.